

- Po dílčích úpravách, příp. inovacích ŠVP, které v hodnoceném období 2007–2012 školy jistě prováděly, docházelo ke zlepšení nejen v jednotlivých indikátorech souladu (položkách), ale i v celkovém hodnocení souladu ŠVP s RVP ZV.
- Ve školách s celkovým hodnocením „nesoulad“ se stále vyskytují chyby zřejmě i v přepracovaných ŠVP. Skupina škol v rozsahu 3,6 % pracuje s rizikovými ŠVP a má problémy s kvalitním a funkčním rozpracováním RVP ZV do vlastních ŠVP.

2.3.3 Učební plány

Konkretizace učebních plánů podle RVP je jednou z problémových oblastí v nabídce školy. Vysoký podíl zpracovaných učebních plánů nebyl v souladu s požadavky RVP (15,5 %). Nejvíce problémů je v tzv. poznámkách k učebnímu plánu, které jsou nezbytným předpokladem naplňování učebního plánu. Ve vytyčení vzdělávacích strategií na úrovni předmětů se zřejmě nejvíce projevuje negativní dopad značného rozvolnění „osnov“ a absence jasně vymezených standardů, kterých mají žáci přinejmenším v uzlových bodech vzdělávání dosáhnout. V průběhu přípravy ŠVP došlo k úpravě rámcových učebních plánů a ke snížení počtu hodin v základních předmětech kurikula. V praxi však většina škol **disponibilními hodinami** posilovala v učebních plánech předměty ČJ, M, AJ (výuka cizího jazyka je nabízena často již od 1. ročníku), tak aby výuka odpovídala očekávaným výstupům podle RVP ZV.

V nabídce **volitelných předmětů** přetrvává hlavně vliv personálního složení sboru nad skutečnými zájmy žáků.

Ekonomické podmínky škol nutí ředitele slučovat třídy a naplňovat je do počtu až 30 a více žáků, což významně ovlivňuje kvalitu vzdělávání. Vysoký počet žáků klade značné nároky na organizaci výuky a její efektivitu.

2.3.4 Podpora žáků učitelem

Z motivačních aktivit bylo nejčastější uplatňování diferencovaných nároků podle schopností a možností žáků, bylo zaznamenáno v 61,9 %, ve 33,4 % byla zřejmá snaha podpořit žáky se SVP a žáky mimořádně nadané. Vyučující vhodně zařazovali průběžné hodnocení a v pozitivním smyslu pracovali s chybou (88,4 %) a poskytovali žákům účinnou zpětnou vazbu.

Analýza **metod a forem** ve sledovaných hodinách výuky potvrdila skutečnost, že stále přetrvává preferování hromadné (frontální) výuky (93 %, více na 2. stupni) a výklad učitele (89,5 %), to vše s odkazem na praxi, vlastní prožitky a životní situace (83,6 %) a s využitím aktivizujících metod (76,4 %, více na 1. stupni).

V hodnocení indikátorů **školního a třídního klimatu** byla nejlépe pedagogickými pracovníky hodnocena sounáležitost se školou a týmem pedagogických pracovníků (98 %), následovaly dobré mezilidské vztahy (95 %), kvalitu školního prostředí pozitivně hodnotilo 90 % pedagogických pracovníků. V meziročním srovnání došlo mírnému zlepšení stavu.

Sledovaná výuka v hodnocených třídách probíhala převážně v příznivé atmosféře, která podporovala vzájemnou komunikaci a zájem o výuku (z tohoto hlediska bylo výrazně pozitivně hodnoceno 48,4 % vyučovacích jednotek, spíše pozitivně 45,3 %, s riziky 5,7 %, značně nepříznivě 0,5 %). Porovnání výsledného hodnocení 1. a 2. stupně ZŠ však ukazuje, že edukačně příznivější klima bylo zaznamenáno ve třídách na 1. stupni ZŠ.

Ukazatelem spokojenosti s nabídkou vzdělávání jsou také důvodné podněty, **stížnosti** nebo petice týkající se práce školy, jimiž byl ředitel školy povinen se zabývat. Celkem 59 %